

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

Ingressus perambulabat Hiericho. Et ecce vir noīe
 Zaccheus, atq; is princeps erat publicanorū, & idem
 erat diues, & quærebat videre Iesum quis esset, nec po
 terat præ turba, quod statura pusillus esset. Et præcurrens ascen
 dit in arborē caprificū, vt videret eū, nā illac erat transiturus. Et
 cū venisset ad locū, suspiciens Iesus, vidit illū, dixitq; ad eū: Zac
 chæe, festinans descende, quia hodie domi tuæ oportet me ma
 nere. Et festinans descēdit, & excepit illum gaudens. Cumq; vi
 derent omēs, murmurabant dicentes, quod ingressus esset, apud
 hoīem peccatorē diuersaturus. Stans autē Zaccheus, dixit ad do
 minū: Ecce dimidiū bonorū meorū, dñe do pauperibus: & si qd
 aliquē defraudaui, reddo quadruplū, Ait Iesus ad eū: Hodie sa
 lus domui huic cōtigit, eo qd & ipsa filia sit Abrahæ. Venit em̄
 filius hoīs q̄rere & seruare quod perierat. Hęc illis audietibus,
 adiiciens dixit parabolā, eo quod esset prope Hierosolymam,
 quodq; existimarent fore, vt confestim regnum dei manifestareē.
 Dixit ergo: Hō quidā clarus pfectus est in regionē longinquā,
 vt acciperet sibi regnū, ac reuertereē. Vocatis autē decē seruis suis
 dedit eis decē minas, & ait ad illos: Negociemini donec veniam.
 Ciues autē eius oderant eū, miseruntq; legationē post illū, dicen
 tes. Nolumus hunc regnare super nos. Et factū est vt rediret ac
 cepto regno, iussitq; vocari illos seruos ad se, quibus dederat pe
 cunia, vt sciret, quantū quisq; negociatus esset, Venit autē primus
 dicens: Dñe, mina tua decē minas acquisiuit. Et ait illi: Euge bo

SECUNDVM

ne serue, quia in minimo fuisti fidelis, habeto potestatem super decem ciuitates. Et alter venit, dicens: Domine, mina tua confecit quinque minas, & huic ait: Et tu prefectus esto quinque ciuitatibus. Et alius venit, dicens: Domine, ecce mina tua, quam habui repositam in sudario, timui enim te, quod homo austerus sis, tollis quod non posuisti, & metis quod non seminasti. Dicit ei: De ore tuo te iudicabo serue male, sciebas, quod ego homo austerus sum, tollens quod non posui, & metens quod non seminavi: Et quare non dedisti pecuniam meam ad mesam, & ego veniens, cum usuris utique exegissem illam? & asstantibus dixit: Auferte ab illo minam, & date illi qui decem minas habet. Et dixerunt ei: Domine, habet decem minas. Dico enim uobis, quod omni habenti dabitur, ab eo autem qui non habet, etiam quod habet auferetur. Quin inimicos meos illos, qui noluerunt me regnare super se, adducite huc, & interficite animum me. Et his dictis, ibat pergens ascendere Hierosolymam. Et factum est cum appropinquasset ad Bethphage & Bethaniam iuxta montem, qui uocatur oliuarum, misit discipulos suos, dicens: Ite in castellum quod est e regione est. In quo introeuntes, inuenietis pullum asinum alligatum, in quo nemo unquam hominum sedit: Soluite illum & adducite. Et si quis uos interrogauerit, quare soluitis eum, sic dicetis ei: Quia dominus eo opus habet. Abierunt autem qui missi erant, & inueherunt sicut dixerat illis, Soluuntibus autem illis pullum, dixerunt dominus ei ad illos: Quare soluitis pullum? At illi dixerunt: Quia dominus eo habet opus. Et duxerunt illum ad Iesum. Et iniectis uestimentis suis super pullum, imposituerunt Iesu. Eunte autem illo, substernebant uestimenta sua in uia. Et cum appropinquaret iam ad descensum montis oliuarum, coepe

tūt oīs multitudo discipulorū gaudentes laudate deū voce magna sup oibus, quas viderant, virtutibus, dicentes: Benedictus qui venit rex in noīe dñi, pax in cælo, & gloria in altissimis. Et quidā pharisæorū e turba dixerūt ad illū: Magister, increpa discipulos tuos. Quib⁹ ipse ait. Dico vobis, quod si hi tacuerint, mox lapides clamabunt. Et vt appropinquauit, videns ciuitatē fleuit sup illā, dicēs: Si cognouisses & tu, & qdē in isto die tuo, quæ ad pacē tuā pertinent, curares. Nunc autē abscondita sunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo, & cingent te, & coangustabūt te vndiq̃, & solo æquabūt te, & filios tuos qui in te sunt. Et non relinquēt in te lapidē super lapidē, eo quod nō cognoueris tēpus visitatiōis tuæ. Et ingressus in templū, cepit eijcere vendētes in illo & emētes, dicēs illis: Scriptū est, domus mea domus præcationis est: vos autē fecistis illā speluncā latronū. Et docebat quotidie in tēplo. Principes autē sacerdotū, & scribæ quærebant illū perdere, & primores plebis, nec inueniebant, quid facerent, totus enim populus pendebant ab ore eius, cum audiret illum.

CAPVT.

XX.

Factum est in vno dierum illorum, docente illo e populū in templo, & euangelizante, conuenerunt principes sacerdotum, & scribe cū senioribus, & ajunt illi, dicentes: Dic nobis, qua autoritate ista facis? Aut, quis est qui dedit tibi istam autoritatem? Respondens autem Iesus, dixit ad illos: Interrogabo vos &